

XENOFONTE

(Escolma para a PAU)

Bloque 1 (1º trimestre)

1. ASCENDENCIA DE CIRO E MORTE DE DARÍO (*Anábase* 1.1.1)

De Darío e Parisátide naceron dous rapaces: o máis vello, Artaxerxes, e o máis novo, Ciro. Ó sentirse Darío enfermo e sospeitar a inminente fin da súa vida, quixo que os dous rapaces estivesen presentes. O máis vello atopábase casualmente xa alí. A Ciro mandouno vir desde a provincia da que o fixera gobernador, e nomeouno comandante en xefe de todos os que estaban reunidos na chaira de Castolo. Ciro púxose en marcha levando consigo a Tisafernes como amigo, e acudiu con trescentos hoplitas gregos, á fronte dos cales estaba Xenias Parrasio.

2. CAUSAS DA REBELIÓN DE CIRO. (*Anábase* 1.1.3)

Cando Darío morreu e Artaxerxes subiu ó poder, Tisafernes acusou a Ciro ante o seu irmán de conspirar contra el. Artaxerxes deixouse convencer e detivo a Ciro coa intención de matalo. A súa nai, interesándose por el, enviouno de novo á súa provincia. Ciro, como marchou baixo ameazas e deshonorado, decidiu que nunca mais estaría sometido ó seu irmán, senón que, se puidese, sería rei en lugar del. E Parisátide, en efecto, a súa nai, púxose de parte de Ciro, pois amábao máis a el que a Artaxerxes, que ocupaba o trono.

3. DESCRICIÓN DO PALACIO REAL DE CIRO EN CELENAS (*Anábase* 1.2.7)

Desde alí percorreu en tres xornadas vinte parasangas ata chegar a Celenas, cidade de Frixia populosa, grande e próspera. Alí tiña Ciro un palacio e unha gran facenda, chea de animais salvaxes, que el cazaba a cabalo sempre que quería exercitarse persoalmente ou adestrar os seus cabalos. A través da facenda corre o río Meandro, cuxas fontes abrollan ao lado do palacio, pasando logo tamén pola cidade de Celenas.

4. CIRO COMUNICA AOS GREGOS O VERDADEIRO FIN DA EXPEDICIÓN (*Anábase* 1.4.11)

Desde alí percorreu en tres xornadas quince parasangas ata o río Éufrates. Alí érguese a grande e próspera cidade chamada Tápsaco. Alí permaneceu Ciro cinco días. Convocados os xenerais do exército grego, díxolles que o seu

propósito era ir a Babilonia a atacar o gran rei, e mandoulles que llelo comunicasen aos seus soldados, procurando convencelos, ademais, de que o seguisen na expedición. Os xenerais, tras organizar unha asemblea, comunicaron todo isto. Os soldados anoxáronse cos seus xenerais, e acusáronos de que, malia sabéreno con antelación, llelo ocultaran.

APOLODORO

(Escolma para a PAU)

Bloque 1 (1º trimestre)

1. FILLOS DE URANO: CICLOPES E HECATONQUIROS (Apolodoro, *Biblioteca* 1.1.1 - 1.1.2).

Urano foi o primeiro en gobernar todo o Universo. Tras casar con Xea enxendrou en primeiro lugar os chamados Hecatonquiros –Briareo, Xíes e Coto– que eran insuperables en tamaño e forza, cada un con cen brazos e cincuenta cabezas. Despois destes, Xea deulle os Cíclopes –Arxes, Estéropes e Brontes– cada un dos cales ten un só ollo na fronte. Mais Urano, tras amarralos, botounos ó Tártaro.

2. A CASTRACIÓN DE URANO (Apolodoro, *Biblioteca* 1.1.4).

Xea, indignada pola destrución dos seus fillos, botados ó Tártaro, convenceu os Titáns para que atacasen o seu pai, e deulle unha fouce de aceiro a Crono. Estes, sen a participación de Océano, atacárono, e Cronos, tras cortarlle os xenitais ó seu pai, guindounos ó mar. Das pingas do sangue derramado naceron as Erinias: Alecto, Tisífone e Mexera.

3. REPARTO DE PODERES (Apolodoro, *Biblioteca* 1.2.1).

Entón, os Cíclopes déronlle a Zeus o trono, o lóstrego e o raio, a Plutón un elmo e a Poseidón un tridente. Estes, provistos destas armas, venceron os Titáns e, logo de encerralos no Tártaro, puxéronlles como gardiáns os Hecatonquiros. Despois, botaron a sortes o poder: a Zeus tocoulle o dominio do ceo, a Poseidón o do mar, e a Plutón o do Hades.

4. RAPTO DE PERSÉFONE (Apolodoro, *Biblioteca* 1.5.1).

Namorado Plutón de Perséfone, raptouna coa colaboración de Zeus. Pero Deméter percorreu a terra toda na súa busca, con fachos, tanto de noite coma de día. Tras saber polos Hermioneos que Plutón a raptara, alporizada cos deuses, abandonou o ceo e, tomando a forma dunha muller, chegou a Eleusis.